

РЕШЕНИЕ

№ 679

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **6859** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Ж. А. В. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 21.05.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 22^{-ри} състав, по адм.наказателно дело №20060/2012г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност, необоснованост и немотивираност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон и в нарушение на съдопроизводствените правила. Посочва доводи в подкрепа на това, че неправилно е ангажирана отговорността му като водач на МПС, тъй като субект на задължението за издаване на служебни карти при специализиран превоз на пътници е на превозвача, а не на водача. Моли съда да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, като отмени изцяло Наказателно постановление (НП) № 42-0001605/21.06.2012 г. на началника на ОО „КД-ДАИ”, [населено място].

ОТВЕТНИКЪТ – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, ОО „КД-ДАИ”, [населено място], редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор Ютеров от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА.

С НП № 42-0001605/21.06.2012 г., издадено от началника на ОО „КД-ДАИ”, [населено място], на Ж. А. В. е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл. 105, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП), за това, че на 13.03.2012 г., около 08.00 часа, в [населено място], площад „Руски паметник”, с посока на движение площад „М.”, като водач на автобус „Фолксваген К. 2.5 ТДИ”, собственост на „Порше Лизинг БГ – клон В.”, извършва специализиран превоз на 4 броя пътници от [населено място] до [населено място], на които не са издадени, от фирмата превозвач, карти за специализиран превоз, с което е нарушена разпоредбата на чл. 62, ал. 1, изр. 1 от Наредба № 33 от 3 ноември 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б. (Наредбата).

Това обстоятелство е установено при рутинна проверка от мл. инспектор при ОО „КД-ДАИ”, [населено място] и е отразено в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 142592/13.03.2012 г.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № 42-0001605/21.06.2012г.

За да постанови този правен резултат, първоинстанционният съд е приел, че Ж. А. В. несъмнено е имал качеството на превозвач и законосъобразно е ангажирана отговорността му по чл. 62, ал. 1, изр. 1 от Наредбата.

Настоящият състав не възприема констатациите на първостепенния съд. Изводът, че В. притежава качеството на субект на нарушението, предмет на НП, е изведен в нарушение на закона.

Субект на задължението по чл. 62, ал. 1 от Наредбата (в редакцията на текста към датата на твърдяното нарушение – ДВ, бр. 13 от 2011 г.) за осигуряване на карта за специализиран превоз е превозвача, а не водача на превозното средство. § 1, т. 5 от ДР на ЗАвТП дава дефиниция на понятието превозвач. Това е всяко физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което извършва обществен превоз на пътници и товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел. Неизпълнението на задължението по чл. 62, ал. 1 от Наредбата може да бъде правно-релевантен факт за административнонаказателната отговорност, но единствено на неговия носител. В противен случай би се прекъснала дължимата връзка между субекта на неизпълненото задължение и на отговорността. След като конкретното задължение не е възложено на касатора, той не би могъл да търпи и неблагоприятните последици от неизпълнението му, изразени в налагането на административно наказание. Само на това основание НП е подлежало на отмяна като материално незаконосъобразно.

Определено лице би могло да носи отговорност за действията на трети субект, адресат на неизпълнено задължение, в хипотезата на допустителство, т.е. при бездействие да се противопостави на неправомерното поведение на другия субект, в случая – на превозвача. По аргумент от чл. 10 ЗАНН, допустителите на административни нарушения се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон. НП не съдържа съждение за привличането на В. към отговорност в качеството му на допустител, респ. за причинна връзка между неговото поведение и осъществяване на нарушението, нито е налице позоваване на изрична разпоредба от ЗАвТП, уреждаща

отговорността на водача като допустител на нарушението по чл. 62, ал. 1 от Наредбата. Преценено от тази гледна точка, постановлението е издадено и в противоречие с процесуалните изисквания към формата му по чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 ЗАНН, което е самостоятелно отменително основание. Същественият характер на процесуалното нарушение произтича от отсъствието както на конкретно описание на неправомерното поведение на В. в посоченото по-горе качество, така и на идентифицирането на конкретна разпоредба, на която евентуално да бъде основана отговорността за допустителство. Съставът по чл. 105, ал. 1 ЗАвтП е бланкетен и не попада в допустимото от чл. 10 ЗАНН изключение като предпоставка за ангажиране на отговорността на адресата на НП.

Поради горепосочените съображения обжалваното въззивно решение, като засегнато от касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. с ал. 2, пред. първо НПК, следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде отменено НП.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София-град, III^{-ти} касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 21.05.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 22^{-ри} състав, по адм.наказателно дело №20060/2012г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001605/21.06.2012 г., издадено от началника на ОО „КД-ДАИ”, [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.